

Nicolae GRIGORIE LĂCRIȚA

Nicolae Grigorie-Lăcrița (pseudonimul lui **Nicolae Grigorie**, n. 20 aprilie 1948, Lăcrița, județul Dolj) este autor a 101 cărți, 31 de lucrări, 160 studii și 2600 articole de economie și fiscalitate. O parte din aceste opere sunt recunoscute și folosite ca subiect de studiu și cercetare. (Wikipedia)

Deși este foarte cunoscut în domeniile menționate mai sus, activitatea profesională, didactică, științifică și publicistică desfășurată de Nicolae Grigorie, arată o personalitate complexă, dedicată creației, științei și dezvoltării relației cu publicul pe care l-a servit permanent de-a lungul carierei. Conceptele sale despre viață și conduita publică au determinat lumea academică, științifică și culturală să-l recunoască drept o personalitate veritabilă a comunității naționale, cu o activitate publicistică de anvergură națională, beneficiar al numeroase aprecieri din partea publicațiilor de specialitate, al mass-media și al unor foruri academice.

Activitatea sa are un caracter enciclopedic, care la alți reprezentanți ai domeniului poate fi separată, iar unii dintre aceștia au și o latură literară relativ distinctă. La Nicolae Grigorie-Lăcrița, știința, publicistica, didactica, teologia, filozofia și literatura sunt destul de strâns integrate, greu de separat, demers pe care încerc să-l realizez în cadrul acestui profil literar.

Este absolvent al Facultății de Științe Economice din cadrul Universității din Craiova, curs de zi, secția Finanțe, promoția 1975.

În decembrie 1978, a fost admis la doctorat, sub îndrumarea eminentului prof. univ. dr. Alexandru Gheorghiu din cadrul Academiei de Studii Economice București, pe care l-a finalizat în anul 1982 prin susținerea tezei și decernarea diplomei de doctor.

Având și o anumită pregătire tehnică, a reușit să realizeze o noutate tehnică, fapt pentru care i s-a acordat un „**Certificatul de inovator**”.

În martie 1990, alături de alte 4 persoane, a constituit un grup de inițiativă „*pentru reluarea activității Camerei de Comerț Oltenia*”, primind pentru aceasta calitatea de „**Membru fondator**”.

În anul 2001, în cadrul Universității „Spiru Haret” din București, Facultatea de Management Financiar Contabil Craiova, Catedra de Științe Economice, a obținut titlul de „**conferențiar universitar**”.

A publicat, în toate domeniile de activitate, următoarele:

- ▶ **99 de cărți**, cu ISBN, cu peste 36.000 de pagini, prin 16 edituri;
- ▶ **peste 50 de lucrări**, cu ISSN, cu circa 3.530 de pagini (în categoria de „lucrări” sunt incluse materialele publicate pe un număr *întreg* de revistă, cu ISSN);
- ▶ **peste 180 de studii**, cu circa 3.190 pagini;
- ▶ **peste 1.250 de articole, în 22 reviste de specialitate, pe suport de hârtie**, cu circa 7.400 de pagini;
- ▶ **peste 2.000 de articole, în format electronic**, postate pe portalul online al unor reviste, ziare, site-uri;
- ▶ **peste 250 de articole, în 12 ziare.**

A desfășurat o activitate de pionierat prin cercetarea și abordarea unor noi domenii ale fiscalității, precum: „Fiscalitatea și matematica”, „Fiscalitatea și religia”, „Fiscalitatea și norma lingvistică”.

A publicat zecile de articole pe teme neabordate până în prezent în România (și nu numai în România), dintre care se remarcă „Prezentarea impozitelor pe baza relatărilor din Biblie”; *Articole, studii și cărți cu abordări inedite pe teme religioase.*

În calitate de **cadru didactic universitar** într-o universitate privată și de salariat în cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Dolj **a convins sute de persoane** (fără studii superioare) **să urmeze cursurile universitare**. Este colaborator permanent la peste 22 reviste.

Participă în cadrul a numeroase emisiuni de radio și de televiziune pe teme de cunoaștere: la Studioul Teritorial de Radio Oltenia Craiova, emisiunea „Studioul cetățeanului”, la posturile de televiziune: TVR Craiova etc.

Începând cu anul 2016, este **membu al Uniunii Ziariștilor Profesioniști (UZP) din România** și colaborator al Revistei de UZP.

Nicolae Grigore Lăcrița este un colaborator ai publicațiilor de larg tiraj, din țară. Spre exemplu, cotidienele „Gazeta de Sud” și „Ediție Specială” din Craiova etc.

Cărți de literatură publicate

N. Grigorie Lăcrița. „**Viața, fiscalitatea și religia**”, Editura Sitech, Craiova, Ediția 2018, ISBN 978-606-11-6468-4, 252 pg;

N. Grigorie Lăcrița. „**Bogăția intelectuală și bogăția materială**”, Editura Sitech, Craiova, Ediția I, 2022, ISBN 978-606-11-8021-9, 134 pg;

N. Grigorie Lăcrița. „**Dărilor și impozitele în relatările din Biblie**”, Editura Printera, Craiova, 2023, ISBN 978-630-6560-87-5, 232 pg;

N. Grigorie Lăcrița. „**Scrieri alese**”, Editura Printera, Craiova, 2023, ISBN 978-630-320-039-2, 320 pg;

N. Grigorie Lăcrița. „**Jurnalul copilăriei nepoțelului Sava Belu**”, Editura Printera, Craiova, 2024.

Aprecieri

La articolul „**Principalele sensuri ale noțiunii de «ATEU»**”
(<https://iss.ucdc.ro/revista-pdf/us52.pdf>)

Generalul **Vaduva George**

(<https://www.politiadefrontiera.ro/ro/main/i-frontiera-profunda--interviu-cu-general-de-brigada-r-dr-vaduva-gheorghe-21152.html> ;

Stimate Domnule Profesor,

Am citit articolul. Este foarte interesant, foarte bine scris și, în același timp, foarte util nu doar pentru înțelegerea conceptului sau noțiunii de ateu, ci și pentru întoarcerea la condiția noastră de om, de ființă gânditoare, capabilă să înțeleagă Universul, Infinitul, Eternitatea, Credința, Logica, Matematica etc. Odată cu înaintarea civilizației umane către o treaptă superioară, cognitivă, cu apariția înaltei tehnologii și tehnologiei informației, oamenii s-au pragmatizat excesiv, s-au îndepărtat de dezbateră componentelor condiției umane, au luat credința ca pe un dat, ca pe o dogmă și nu-și mai bat capul cu asta. Majoritatea dintre ei folosesc religia și credința în general ca pe o componentă a unui modus vivendi, fără să intre în detalii, în anamneza credinței, ca să spunem așa. Din păcate, există un hiatus în ființarea umană, o incultură a credinței sau o simplificare aproape primitivă a ei. De unde și excesul de vulgaritate, de imoralitate, de mândrie a purității etc. De aceea, e bine să ne aplecăm asupra noțiunilor și conceptelor care alcătuiesc cultura credinței noastre, cultură care înseamnă mult mai mult decât dogma. Viitoarea societate cibernetică va accentua și mai mult această incultură a credinței. Cred că sunt necesare astfel de materiale. Articolul Dvs. este foarte bun.

Felicitări, Gheorghe Văduva.

La articolul „**Electroputere Craiova, de la «citadelă a electrotehnicii românești» la «Mallul unor multinaționale»**”

Curea M. Ovidiu ovidiucurea@yahoo.com, Dec 11 at 5:38 PM

Pe mine de Electroputere Craiova mă leagă o amintire dureroasă. Era prin 1993-94 și eram consilier economic la Ambasada României din Buenos Aires. Argentinienii la acea oră aveau în exploatare pe căile lor ferate, locomotive Diesel echipate cu motoare ALCO pe motorină. Motoare ALCO pe motorină se făceau atunci la Electroputere Craiova, după o licență americană cumpărată cu ani în urmă de la General Electric (GE). După vânzarea licenței, GE a scos din producție motoarele respective, considerate depășite, și au demontat liniile de asamblare. Românii rămăseseră singurii producători, iar argentinienii doreau să-și renoveze întreg parcul de locomotive Diesel. Era vorba de un contract evaluat la multe zeci de milioane, dacă îmi aduc bine aminte, ceva în jur de 120 de milioane.

Cum era și firesc am trimis rapid informația la Ministerul Comerțului Exterior și direct la Electroputere Craiova. Nu am primit nici un răspuns. Am revenit. Tot nimic. Argentinienii mă întrebau de ce nu le dăm nici un răspuns. Eu ce să le fi spus? Îi duceam cu vorba de pe o zi pe alta. Tărăgăneala a durat mai bine de o lună și jumătate.

Între timp, nu se știe prin ce mijloace, General Electric află de dorința argentinienilor, răscumpără de la noi licența și le trimite argentinienilor oferta de motoare ALCO. Argentinienii încheie imediat contractul cu GE care reinstalează linia de fabricație, produc și livrează la termen marfa contractată.

Felicitări pentru acest articol adevărat și emoționant!

Ovidiu M. Curea, fost consilier economic la Ambasada României din Argentina.

Extrase din operă

Cunoaște-te pe tine însuși, de conf. univ. dr. N. Grigorie Lăcrița

„A-ți cunoaște propria persoană, pentru a adopta o viață sănătoasă, este cea mai puternică armă pe care o putem folosi pentru prevenirea bolilor, încetinirea îmbătrânirii și prelungirea vieții.” (N. Grigorie Lăcrița)

Cuprins

1. Precizări preliminare
 2. Originea cugetării
 3. Semnificația cugetării
 4. Beneficiile cunoașterii propriei persoane, pentru sănătatea și viața fiecăruia
- Bibliografie

1. Precizări preliminare

„Sănătatea este o convenție între tine și corpul tău.” (Terri Guillemets)

„Să îți dorești să fii sănătos este o parte din sănătate”. (Seneca)

„Cunoaște-te pe tine însuși!”, este un îndemn care îl ajută pe fiecare om (care are capacitatea să înțeleagă și să-l aplice) pentru prevenirea bolilor, încetinirea îmbătrânirii și prelungirea vieții.

Prin acest articol se urmărește ca tot mai multe persoane să ia în considerație importanța sănătății și necesitatea prevenției și prin *autocunoașterea*, adică *cunoașterea propriei persoane*, exprimată și prin această cugetare.

„Cunoaște-te pe tine însuși!” (care este una dintre cele mai cunoscute cugetări, intrată în conștiința culturală a lumii de circa 2.500 de ani), prin semnificația ei filosofică și morală transmite un îndemn legat și de dimensiunea spirituală a omului. Prin acest articol se urmărește ca tot mai multe persoane să înțeleagă cât de importantă este, pentru sănătatea și pentru viața lor, *„cunoașterea de sine”*, *„cunoașterea propriei persoane”*, cunoașterea inamicului sănătății sale. Nu puțini suntem cei care vor ajunge, ca și mine, la concluzia conform căreia **„căutând inamicul sănătății mele, am constatat că acela sunt chiar eu”**.

2. Originea cugetării

Originea cugetării începe cu miturile și cu legendele care au însoțit **„Templul zeului Apollo”** din Delphi, pe frontispiciul căruia a fost înscris dictonul **„Cunoaște-te pe tine însuși”**.

De aceea, este foarte important să fie cunoscută literatura de natură populară, miturile și legendele care au circulat în antichitate, până când această învățătură a ajuns să fie consacrată de unii dintre cei mai mari gânditori ai lumii, din antichitate și până în zilele noastre.

1. **Delphi** era un oraș în Grecia Antică (existent și în prezent), aflat la 150 km nord-vest de Atena.

2. În orașul Delphi datează, de peste 2.500 de ani, **„Templul zeului Apollo”**.

3. Sub Templu se afla o încăpere, numită **„casa Oracolului”** (**Adyton**), unde **„Pythia”**, **„preoteasa zeului Apollo”**, făcea previziuni despre viitor sau dădea sfaturi oamenilor veniți aici să se roage, față de care **zeul Apollo** îi ajuta să capete o

capacitate superioară de înțelegere și de judecare a lucrurilor și, astfel, să-și aleagă corect drumul în viață.

4. Între aceste sfaturi date oamenilor era și dictonul „**Cunoaște-te pe tine însuți**”, care era considerat atât de important încât a fost înscris în pronaosul Templului.

5. **Motivul** pentru care **Orașul Delphi** era considerat, de grecii din Antichitate, ca fiind „**centrul lumii**” era dat de faptul că:

5.1) în acest oraș se afla Templul, cu Oracolul, de unde preoteasa zeului Apollo făcea previziuni despre viitor sau dădea sfaturi oamenilor veniți aici să se roage, față de care zeul Apolo îi ajuta să capete o capacitate superioară de înțelegere și de judecare a lucrurilor și, astfel, să-și aleagă corect drumul în viață, și

5.2) acest oraș **dispunea de o mare autoritate religioasă, cetățenească și morală, Oracolul având cea mai mare influență spirituală dintre toate locurile de cult grecești;**

6) în pronaosul Templului erau înscrise dictonul „**Cunoaște-te pe tine însuți**”, care a intrat în conștiința culturală a lumii prin semnificația ei filosofică și morală, transmițând un îndemn legat de dimensiunea spirituală a omului.

Citatul „*Cunoaște-te pe tine însuți*”, fiind foarte apreciat pentru îndemnul ca omul să devină conștient de propria măsură, a fost preluat și consacrat de unele dintre cele mai mari genii ale omenirii, precum: **Socrate** (n. 469 î.Hr. – d. 15 februarie 399 î.Hr.), **Platon** (n. 7 mai 427 î.Hr. – d. 347 î.Hr.), René **Descartes** (n. 31 martie 1596 – d. 11 februarie 1650), Blaise **Pascal** (n. 19 iunie 1623 – d. 19 august 1662), **Friedrich Hegel (n. 27 august 1770 – d. 14 Noiembrie 1831)**, Friedrich Wilhelm **Nietzsche** (n. 15 octombrie 1844 – d. 25 august 1900), Carl Gustav **Jung** (n. 26 iulie 1875 – d. 6 iunie 1961) și exemplele ar putea continua.

3. Semnificația cugetării

„**Cunoaște ce e bine și ce-i rău în tine însuți! Fericit e omul care cunoaște aceasta.**” (Sfântul Serafim de Sarov)

„**Boala este încălcarea legilor naturii.**” (Charles Simmons)

Deci, „Cunoaște-te pe tine însuți!”:

a) este una dintre cele mai cunoscute cugetări din lume, prin îndemnul la **autocunoaștere, la cunoașterea propriei persoane;**

b) îndreaptă atenția spre conștiința de sine, spre ceea ce există în interiorul fiecăruia, ca adevărat izvor al cunoașterii;

c) este un îndemn pentru ca omul să devină conștient și de propria sa sănătate, să și-o caute singur, în propria ființă, pentru ca să se dezvolte curat și armonios;

d) este **un îndemn pentru a fi înțelepți, temperați și a ne pune de acord și cu alte îndemnuri, precum „Nimic prea mult” și „A-ți neglija propria sănătate înseamnă a te ruina”;**

e) este **un îndemn spre** observarea și interpretarea propriilor stări în care te află și în care trăiești, îndemn prin care (c1) poți accede la cunoașterea ființei tale, a propriilor probleme de sănătate și de boală și (c2) omul își poate cunoaște modul de prevenire a bolilor, de încetinire a îmbătrânirii și de prelungire a vieții.

4. Beneficiile cunoașterii propriei persoane, pentru sănătatea și viața fiecăruia

„E bine să nu cădem din propria (noastră) nechibzuință”. (Sofocle)

„O minte sănătoasă într-un corp sănătos.” (Iuvenal)

Cunoașterea propriei persoane este abordată în acest articol, așa după cum am mai arătat, numai din punct de vedere al cunoașterii propriei sănătăți, scopul fiind de a fi preocupați permanent pentru cunoașterea simptomelor și a manifestărilor oricăror boli, în evoluția lor, pe baza cărora:

1) vom ști ce avem de făcut cu propriile probleme de boală, cum să ne adaptăm stilul de viață în funcție de acestea pentru a le frâna evoluția și chiar a le face să dispară, și

2) în cazul în care ajungem la medic, prezentarea acestora este esențială pentru stabilirea diagnosticului și a tratamentului cât mai potrivit pentru boala pe care o avem.

„Cunoaște-te pe tine însuși!” (care este o problemă de „autocunoaștere”, de „a-ți cunoaște propria persoană”, de „cunoaștere de sine”), este o problemă pe cât de temută și de grea, pe atât de necesară și de benefică pentru sănătate și pentru viață, fiind o adevărată iluminare individuală, prin care se realizează trezirea și înțelegerea stării de sănătate a fiecăruia.

Dacă prin „cunoașterea de sine” nu se ajunge la prevenirea și/sau la vindecarea bolilor prin propriul efort, măcar aceasta ajută la cunoașterea cât mai bună a acestora și la frânarea lor, în special cu ajutorul medicilor.

Cea mai bună cunoaștere a problemelor de sănătate cu care ne confruntăm este în puterea noastră, prin **„cunoaște-te pe tine însuși!”**, care este o **„autodescoperire”,** o **„călătorie de descoperire a propriei persoane”,** care se referă la o urmărire permanentă a stării de sănătate de către fiecare dintre noi, prin care facem tot posibilul să știm manifestările, simptomele bolii, de când a apărut și în evoluția sa.

Cel care se cunoaște pe sine, va reuși să-și fie el însuși cel mai bun medic, să-și cunoască cel mai bine propriile probleme de sănătate și de viață și, astfel, să știe ce are de făcut, concret, pentru ca bolile să fie cât mai puține și viața cât mai lungă.

Este uluitor cât de dezinteresați sunt marea majoritate a oamenilor despre a-și cunoaște propria persoană, adică despre cunoașterea, urmărirea și evaluarea propriilor probleme de sănătate și de viață.

Majoritatea oamenilor trăiesc într-o indiferență totală față de propria lor sănătate, și aceasta până când apar bolile, iar când acestea apar, unii dau fuga la medic, iar alții **„mai așteaptă”** să vadă ce se mai întâmplă, cum evoluează boala.

Ajunși la medic, unii nu știu nici să explice ce au, și aceasta din cauză că nu și-au urmărit (și consemnat) manifestările, simptomele bolii, de când a apărut aceasta și în evoluția sa.

Ce să înțeleagă un medic de la un asemenea pacient (care nu a fost preocupat de autocunoașterea propriei sănătăți) și cum să-l trateze corect?

În cazul unor asemenea pacienți (care mai au ghinionul să ajungă și pe mâna unor medici cu curențe în pregătirea) se ajunge la situația în care **„Medicii tratează oameni care nu știu nimic** despre manifestările și simptomele bolii pe care o au, **administrându-le medicamente despre care nu știu ce efecte vor avea, cu scopul de a vindeca boli despre care știu și mai puțin.”** (N. Grigorie Lăcrița)

Prin **„cunoaște-te pe tine însuși!”** fiecare își croiește propria viață și locul său în societate.

La această „*cunoaștere a propriei persoane*” se poate ajunge printr-un studiu intens al cât mai multor lucrări de „*autodescoperire*”, care să ne ajute să facem o „*călătorie de descoperire de sine*”, ajungând astfel să ne cunoaștem, să ne evaluăm, să ne urmărim reacțiile și să ne consemnăm manifestările și simptomele oricărei boli. În aceste condiții, medicul va dispune de informații prețioase, în unele cazuri decisive, pentru investigarea cât mai exactă a bolii și pentru diagnosticarea ei cât mai corectă, putându-se aplica terapia cea mai potrivită.

S-au scris și publicat mii de pagini despre dezvoltarea personală, care include și „*cunoașterea sinelui, a propriei persoane*” și nu e ușor să sintetizăm ce înseamnă aceasta de fapt.

Totuși, căutând adevărul, cu toată sinceritatea, despre noi și despre mediul înconjurător, vom înțelege care este partea noastră de acțiune spre binele nostru și al celor din jur și cât de importantă este armonizarea noastră cu energiile noastre interioare, dar și cu cele din mediul în care trăim.

Bibliografie

https://ro.wikipedia.org/wiki/Oracolul_din_Delphi

<https://destepti.ro/cunoaste-te-pe-tine-insuti-gnothi-seauton-nosce-te-ipsum-sensul-si-originea-expresiei/>

<https://www.centruldepelerinaj.ro/articol/misteriosul-oracol-din-delphi>

Nașterea, viața și răstignirea Mântuitorului Iisus Hristos, cu explicații pe înțelesul tuturor, de conf. univ. dr. N. Grigorie Lăcrița (02.05.2024)

„*Iisus Hristos este eternitatea care punctează istoria*”. (Petre Țuțea)

Rezumat. *Creștinismul* este totalitatea formelor de credință în persoana și în scrierile care conțin cuvintele și învățăturile lui *Iisus Hristos*, fiind, în lume, religia cea mai importantă din punct de vedere numeric, cu peste 2,4 miliarde de adepți.

Nașterea, viața, moartea și învierea Mântuitorului Iisus Hristos (1) sunt considerate cele mai important eveniment din istoria creștinismului, (2) au rămas și vor rămâne, pentru veșnicie, pline de mister și (3) au produs schimbări majore în viața unei mari părți din omenire.

În lumea creștină nu există persoană care, indiferent de credința sa, să nu-și pună probleme și cu privire de evenimentele pline de mister ale nașterii, vieții, morții și învierii Mântuitorului Iisus Hristos, de la care a luat naștere creștinismul.

Cunoașterea fenomenului religios este o problemă foarte importantă pentru toți oamenii raționali, care vor să-l înțeleagă 1) fie ca un act de cultură general, 2) fie ca o călăuză, ca un îndrumar în viață, 3) fie că simt nevoia de apropiere față de Dumnezeu, 4) fie ca urmare a unor schimbări majore în viața lor, care i-au condus la noi trăiri sufletești.

Multe persoane doresc să aibă acces la un material care să prezinte, *pe înțelesul omului obișnuit*, cât mai complet și corect, contextul social, politic și istoric în care au avut loc aceste cele mai important eveniment din istoria creștinismului.

Prin studiul de față se urmărește să se răspundă acestor necesități.

Profil realizat de **Nicolae VASILE**